

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/35/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3117010162
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 04. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3117010162.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Petra Tótha a JUDr. Michala Antalu v trestnej veci odsúdeného L. L., nar. X.X.XXXX v Q., prejednal na neverejnom zasadnutí dňa 18. apríla 2018 sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného podanú proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 21. decembra 2017, sp. zn. 6Pp/42/2017 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods.1 písm. a) Tr. por. napadnuté uznesenie sa zrušuje.

Podľa § 66 ods.1, ods.2 Tr. zák. sa návrh odsúdeného L. L. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietajú.

odôvodnenie:

Okresný súd Trenčín uznesením zo dňa 21. decembra 2017 sp. zn. 6Pp/42/2017 podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. v spojení s § 415 ods.1 Tr.por. podmiennečne prepustil odsúdeného L. L. z výkonu trestov odňatia slobody, ktoré mu boli uložené rozsudkom Okresného súdu Partizánske sp.zn. 2T/77/2011 zo dňa 24.9.2012 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 3To/139/2012 zo dňa 28.3.2013 a rozsudkom Okresného súdu Prievidza sp.zn. 2T/176/2013 zo dňa 31.3.2014 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 23To/146/2014 zo dňa 8.1.2015 a podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu 3 roky.

Okresný súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vzhľadom k hodnoteniu riaditeľa Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, podľa ktorého odsúdený preukazuje splnenie podmienok a odporúča jeho podmiennečné prepustenie napriek tomu, že jeho resocializačná prognóza je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania a to z dôvodu opakovanej trestnej činnosti a jej závažnosti, podľa názoru okresného súdu odsúdený počas doteraz vykonanej časti trestu si plní stanovený program zaobchádzania, k trestnej činnosti je kritický a doposiaľ bol 7 krát disciplinárne odmenený, bola u odsúdeného daná dostatočná záruka, že na slobode bude viesť riadny život a že je schopný správať sa v súlade s právnymi normami a možno teda u neho dôvodne očakávať vedenie riadneho života na slobode.

Proti uvedenému uzneseniu podal ihneď po jeho vyhlásení, teda v zákonnej trojdňovej lehote, sťažnosť prokurátor Okresnej prokuratúry Trenčín v neprospech odsúdeného (ďalej len prokurátor). Namietal v nej jeho správnosť z dôvodu najmä absencie materiálnej podmienky pre podmiennečné prepustenie. Poukázal na osobu odsúdeného, ktorý bol doposiaľ celkovo 7 krát súdne trestaný, pričom uložené tresty nemali na ďalšie správanie odsúdeného evidentne výchovný vplyv a preto nie je možné očakávať, že v prípade jeho podmiennečného prepustenia bude viesť na slobode riadny život, keď navyše považoval za potrebné poukázať na to, že odsúdený L. L. už bol v minulosti podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, avšak v skúšobnej dobe sa neosvedčil. Riziko jeho sociálneho zlyhania je pritom hodnotené ako stredné a resocializačná prognóza ako menej priaznivá z dôvodu rizikových faktorov,

ktorými sú najmä opakované páchanie trestnej činnosti a jej závažnosť, čo okresný súd pri svojom rozhodnutí dostatočne nezohľadnil. Podľa názoru prokurátora u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život a preto pre jeho podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady. Na základe uvedených dôvodov prokurátor navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 ods.1 písm.a) Tr.por. a aby návrh odsúdeného o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody zamietol.

Odsúdený L. L. sa k písomným dôvodom sťažnosti prokurátora vyjadril prostredníctvom svojho obhajcu, ktorý poukázal na to, že pri rozhodovaní o návrhu odsúdeného nie je možné posudzovať iba samotný skutok, ktorý v minulosti spáchal a poukazovať na jeho sedem predchádzajúcich odsúdení, pretože za svoju minulosť už bol potrestaný a bol mu okrem iného uložený trest odňatia slobody vo výmere 6 rokov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia. Pokiaľ je v sťažnosti prokurátora poukázané na jediný dôvod, prečo nemal okresný súd o jeho návrhu rozhodnúť kladne - práve len závažnosť spáchanej trestnej činnosti a jeho minulosť - nie je takýto záver správny. On svoje pochybenia z minulosti skutočne prehodnotil, čo dokázal svojim dlhodobým správaním vo výkone trestu, keď bol reálne vzorom aj pre ostatných spoluodsúdených. Riziko jeho sociálneho zlyhania bolo hodnotené ako stredné len z dôvodu prílišného formalizmu, hoci z hodnotenia je zrejmé, že bol viackrát disciplinárne odmenený, svoje povinnosti si riadne plní a teda že preukázal splnenie podmienok na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a to aj tretiu z vyžadovaných podmienok, že je u neho dôvodný predpoklad, že bude žiť riadny život a že v budúcnosti už žiadnu trestnú činnosť páchať nebude. Počas výkonu trestu mal dostatok času svoju minulosť prehodnotiť a na slobode má aj vďaka svojej rodine zabezpečené bývanie i prácu. Domáhal sa preto, aby krajský súd sťažnosť prokurátora ako nedôvodnú zamietol.

Krajský súd v Trenčíne, nezistiac dôvody na zamietnutie sťažnosti prokurátora podľa § 193 ods. 1 písm. a/, b/ Tr. por., na podklade podanej sťažnosti, ktorá mu bola spolu so spisom predložená až dňa 14. marca 2018, preskúmal dňa 18. apríla 2018 na neverejnom zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr.por. správnosť všetkých výrokov napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť prokurátora je dôvodná. Okresný súd nepostupoval totiž vecne správne, keď napadnutým uznesením podmienené prepustil odsúdeného L. L. z výkonu uloženého trestu odňatia slobody a keď podľa § 68 ods. 1 Tr. zák. určil odsúdenému skúšobnú dobu 3 roky, pretože na taký postup neboli splnené zákonné podmienky uvedené v ustanovení § 66 ods. 1, 2 Tr. zák.

Z ustanovení § 66 ods.1 Tr. zák. vyplýva, že predpokladom podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody u odsúdeného L. L. je súčasné splnenie troch podmienok a to, že odsúdený vykonal trest odňatia slobody v zodpovedajúcom rozsahu, že vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojim správaním preukázal polepšenie a že sa môže od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Vykonanie zákona zodpovedajúcej časti uloženého trestu, pozitívne hodnotenie správania odsúdeného a plnenia jeho povinností vo výkone trestu nepostačuje preto ešte pre záver o splnení zákonných podmienok pre jeho podmienené prepustenie. Zmysel podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody nie je v tom, aby za dobré správanie, prípadne za dobrú prácu vo výkone trestu bol páchatel automaticky prepustený po odpykaní stanovenej doby bez ohľadu na účel trestu, ale podmienené prepustenie je namieste len vtedy, keď vzhľadom na účel trestu a ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnený predpoklad, že odsúdený povedie aj na slobode riadny život a že tu nie je pre spoločnosť príliš veľké riziko jeho recidívy.

Ustanovenie § 66 ods.1 Tr. zák. vyjadruje totiž predovšetkým požiadavku pozitívnej prognózy budúceho správania sa odsúdeného, ktorá je nevyhnutným predpokladom pre podmienené prepustenie a musí pritom vyplývať zo zhodnotenia páchatelovho polepšenia, pričom očakávanie, že odsúdený po podmienenom prepustení povedie riadny život, musí byť dôvodné a založené na všestrannom zhodnotení páchatelovej osobnosti, doterajšieho pôsobenia výkonu trestu, možností jeho nápravy a osobných pomerov s prihliadnutím aj na účel trestu, pričom bez významu nie je ani zistenie, ako bude verejnosť reagovať na predčasné prepustenie odsúdeného z výkonu trestu, aké sú sociálne pomery odsúdeného a aké podmienky má vytvorené pre prechod do normálneho života na slobode. Správanie odsúdeného vo výkone trestu sa musí pritom hodnotiť v súvislosti s charakterovými vlastnosťami odsúdeného, s motívmi a spôsobom vykonania činu, pretože len za tohto predpokladu možno posúdiť,

či odsúdený vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že sa už zbavil práve tých charakterových rysov a nesprávnych návykov, ktoré ho viedli ku spáchaniu trestnej činnosti alebo ktoré okrem ostatných príčin aspoň prispeli k jeho rozhodnutiu spáchať trestný čin.

Okresný súd sa v posudzovanom prípade týmito hľadiskami dôsledne neriadil, neprihliadol na všetky okolnosti, ktoré majú význam pre rozhodnutie o tom, či sú splnené podmienky pre podmiennečné prepustenie odsúdeného, t. j. pre záver, že odsúdený plnením svojich povinností a správaním vo výkone trestu preukázal nielen polepšenie, ale že možno od neho aj dôvodne očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život a dospel preto k nesprávnemu záveru.

Z hodnotenia odsúdeného L. L. riaditeľom Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Ilava, na ktoré poukázal v odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd, ako aj z vyjadrenia zástupcu tohto ústavu pred súdom prvého stupňa vyplýva záver, že odsúdený v podmienkach výkonu trestu a pod dohľadom je schopný plniť stanovené povinnosti a svojím správaním preukázať snahu po náprave a polepšení. Z uvedeného hodnotenia odsúdeného L. L. však súčasne vyplýva aj záver, že riziko sociálneho zlyhania je u neho hodnotené ako stredné a jeho resocializačná prognóza je vyhodnotená ako menej priaznivá najmä z dôvodu opakovanej trestnej činnosti a jej závažnosti.

Podstatne odlišný a pritom negatívny charakter má však správanie a konanie odsúdeného na slobode. Z obsahu spisu je totiž zrejmé, že odsúdený L. L. bol v období posledných rokov opakovane odsúdený za úmyselné (aj závažnejšie) trestné činy na nepodmienečné tresty odňatia slobody, ktoré už aj vykonal a napriek tomu bol za ďalšie úmyselné trestné činy opätovne odsúdený na nepodmienečné tresty odňatia slobody, pričom z výkonu trestu odňatia slobody už bol aj podmiennečne prepustený na slobodu, v skúšobnej dobe sa však neosvedčil a 14.12.2010 mu bolo nariadené vykonanie zvyšku trestu odňatia slobody. Je teda osobou so sklonom k páchaniu trestných činov a z pohľadu predchádzajúcich odsúdení mal dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, keďže predchádzajúce odsúdenia na nepodmienečné tresty odňatia slobody i podmiennečné prepustenie, vzhľadom na ďalšie odsúdenia nespĺnili u neho zákonom predpokladaný účel, jeho správanie práve na slobode je negatívne a jeho resocializačná prognóza z tohto hľadiska nesvedčí pre správnosť záveru okresného súdu o nízkom riziku sociálneho zlyhania. Odsúdený si pritom naďalej trest odňatia slobody vykonáva v ústave na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Uvedené okolnosti charakterizujúce a odôvodňujúce negatívne hodnotenie správania odsúdeného s prihliadnutím na rizikové faktory, pre ktoré je riziko sociálneho zlyhania u odsúdeného hodnotené ako stredné a jeho resocializačná prognóza vyhodnotená ako menej priaznivá, preto neumožňujú vyvodiť jednoznačný a presvedčivý záver o tom, že odsúdený L. L. vo výkone trestu dosiahol taký stupeň nápravy, že by sa zbavil práve tých charakterových vlastností a nesprávnych návykov, ktoré viedli ku spáchaniu trestných činov, za ktorý mu bol uložený teraz vykonávaný trest a nemožno preto dôvodne predpokladať, že povedie aj na slobode riadny život. Vzhľadom na uvedené okolnosti je potom záver vyvodенý okresným súdom, podľa ktorého odsúdený preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie, vecne nesprávny.

Na základe uvedených dôvodov preto krajský súd na podklade dôvodne podanej sťažnosti prokurátora napadnuté uznesenie zrušil podľa § 194 ods.1 písm. a) Tr. por. a sám podľa § 66 ods.1, 2 Tr. zák. návrh odsúdeného L. L. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody ako nedôvodný zamietol, pretože tak mal pri správnom postupe urobiť už okresný súd.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.